

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 40546-01-24 גרין נ' ריבורן מדיקל בע"מ ואח'

מספר בקשה: 4

לפני כבוד השופט אריאל צימרמן

מבקש ערן גרין
ע"י ב"כ עו"ד יואל פרייליך ועו"ד אורן שהרבני

נגד

משיבים
1. שי קשי
2. ריבורן מדיקל בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אורי גורלי

החלטה

לבקשת המבקש לשמיעת עדותו לעת בירור הבקשה לסעד זמני בדרך של הוועדות חזותית: אין להיעתר.

1. יוזכר: המבקש הוא בעל מניות מיעוט בחברת ההזנק המשיבה 2, שהמשיבה 1 היא בעלת עיקר מניותיה. בין המבקש והמשיבה 1 הסכם מייסדים, המקנה למבקש מניות היכולות לעלות כדי כ-30% מהון המניות של החברה, כפוף למנגנון הבשלה הפוכה (reverse vesting) המאפשר לחברה לרכוש (ולמעשה ליטול) חלק ממניות גרין בתנאים מסוימים לאחר הפסקת פעילותו בחברה. המבקש הועסק כמנהל פיתוח עד שהתפטר בהודעה לאקונית ביום 5.11.2023, בהתראה של 60 יום מראש. לשיטתו במועד זה התגבשה זכותו להוותר עם כ-8% מהון המניות של החברה. לדעת המשיבות, הגורסות בתמצית כי המבקש נטש את החברה ועקר לקנדה בלא ליידען, הרי שהתקשורת הנוקבת שבין הצדדים ביססה גם הסכמה לדילולו כדי 3% מהון המניות דווקא, ולפיכך דיללו.

2. האמור עד הנה הוביל ביום 10.1.2024 לבקשה ראשונה של המבקש לסעדים זמניים (ת"א 24881-01-24) האוסר על דיספוזיציה במניות ולחלופין להשיב לאחור כל פעולה שבוצעה כבר במניות, תוך קריאה לבירור דחוף של המחלוקת במעמד הצדדים. הליך עיקרי לא הוגש: כיוון שהבקשה מוגשת "בדחיפות" הרי שהליך עיקרי יוגש בתוך 7 ימים, ציין המבקש, לכאורה על יסוד הוראת תקנה 95(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: **התקנות**). ברם הבקשה נמחקה בנסיבות המקרה מטעם זה, שעה שלא נמצא כל הסבר מספק מדוע הבקשה הוגשה שלא

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 40546-01-24 גרין נ' ריבורן מדיקל בע"מ ואח'

בגדרי הליך עיקרי (ועל הקושי העקרוני בהתנהלות זו עיינו החלטת בית המשפט העליון מימים אלה, רע"א 8406/23 ע.ס.י. לבניה תשתיות בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 3 בפסקאות 8-9 (14.2.2024)). כאמור, מחיקה, לא דחיה: ציינתי מפורשות את זכות המבקש להגיש הליך עיקרי ובצדו בקשה לסעד זמני אם ימצא בכך צורך, גם אם צוין שדומה כי ניתן לייתר מהלך זה. בשולי החלטתי: ניתן היה להבין מטיעוני המשיבה במכתביה, בנדבך שהמבקש לא התייחס אליו, כי המבקש עקר לקנדה (בעוד שבבקשתו ציין רק כי הוא "שוהה בחו"ל בעת הגשת בקשה זו"). עמדתי על כי המבקש בחר להגיש עתה הליך ועתר לבירור דחוף של בקשה לסעדים זמניים במעמד הצדדים, אך לא הבהיר כיצד כיוון לקיום אותו דיון במעמד הצדדים, תנאי למתן צו זמני. ביארתי אפוא: רצוי מאד שינכח בישראל, זאת כמובן לצורך בירור הבקשה (קרי אם תוגש).

3. המבקש, כפי זכותו האמורה, הגיש ביום 17.1.2024 בקשה לסעד זמני, זו הפעם בגדרי הליך עיקרי (הוא ההליך הנוכחי). הבקשה דומה לקודמתה. בשוליה ציין המבקש כי הוא שוהה בימים אלו עם משפחתו באדמונטון שבקנדה, ובדעתו להגיש בקשה לאשר לו להופיע לדיון שייקבע – ככל שייקבע – בהוועדות חזותית, אף שבמידת הצורך יגיע לארץ לצורך הדיון בבקשה. לאחר מהלכים שונים שכללו ניסיונות של הצדדים לייתר, הודיעו כי לא צלחה דרכם בשלב זה ועל כן הוריתי ביום 5.2.2024 על תשובה עד ליום 11.2.2024 ודיון ביום 13.2.2024. ביום 8.2.2024 עתר המבקש להתיר לו להעיד בהוועדות חזותית, בהתאם להוראת תקנה 72 לתקנות. בבקשתו טען, בתמצית, כי המדובר ב"מסע" ממושך ויקר, וכן כזה שיכביד על משפחתו, שבתקופת התאקלמות. עוד עמד על כך שנקלט לעבודה בקנדה ביום 27.11.2023 והוא בתקופת ניסיון של שלושה חודשים, מה שגם שהיעדרות תהיה לא הולמת ואין לו ימי חופשה מספקים. יריעת המחלוקת אינה רחבה, הוסיף.

4. נוכח עיתוי הגשת הבקשה, שלא הותיר שהות למשיבות להשיב באופן שיאפשר היערכות נאותה, בין אם תתקבל הבקשה ובין אם תדחה, הוריתי על ביטול הדיון. זאת גם בשים לב להודעת המשיבות מיום 21.1.2024, שבאה בעקבות החלטתי הראשונה בתיק, שציינה כי מרשם בעלי המניות תוקן שבועות קודם לנקיטת ההליך הקודם, כך שנותר צו העשה הזמני המבוקש, וכי לא ידוע לחברה על מניעה לאפשר למבקש לשוב ולקבל מניות שכאלה בסיום ההליך אם כך ייקבע, אפילו אם יתבצע גיוס הון בתווך. הוריתי אפוא למשיבה להשיב לגוף הבקשה בעניין ההוועדות החזותית, והיא עשתה כן היום. לזו עמדתי: טעמי המבקש אינם כאלה המביאים את עניינו לגדרי תקנה 72 לתקנות, ולסטייה מדרך המלך של שמיעת הצדדים וחקירתם בין כתלי בית המשפט. אין מניעה שיתייצב, שיקולי נוחות לא די בהם, עדותו היא רלבנטית וחיונית ומצריכה את ההתרשמות ממנו באופן ישיר. אין הצדקה גם להבחנה שבין שני בעלי הדין בכל הנוגע להתייצבותם וחקירתם, נטען. פגם יש לשיטת המשיבות גם בעיתוי הגשת הבקשה, ביום 5.2.2024 (משתמו מגעי הצדדים), אף שכבר לעת הגשת ההליך ידע שייזקק לבקשה שכזו.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 40546-01-24 גרין נ' ריבורן מדיקל בע"מ ואח'

5. לאחר העיון: **דין הבקשה להזכות**. גביית עדות בדרך של היוועדות חזותית אכן אפשרית בעידן הטכנולוגי הנוכחי, ועשויה להוות תחליף להבאתו של עד לרבות בעל דין לישראל. עם זאת, אין להתייחס לדרך זו של גביית עדות כשוות מעמד לשמיעת העדות באולם, ויש בה מגוון חסרונות. בין אלה ניתן למנות העדר מרות ישירה של בית המשפט על העד הנמצא בחו"ל, היעדר יכולת להתרשמות בלתי אמצעית של בית המשפט מן העד, וחוסר סימטריה כאשר בעל דין אחד מעיד בבית המשפט והאחר בהוועדות חזותית. חסרונות ההוועדות החזותית מחייבים נקיטת זהירות בעת בחינת בקשות להעדה בדרך זו (ראו: רע"א 3810/06 י. דורי את צ'קובסקי בניה והשקעות בע"מ נ' גולדשטיין פ"ד סב(3) 175 (2007); רע"א 4718/13 מדינת ישראל נ' בולפון (29.6.2014)). העקרונות הפסיקטיים באים כיום לידי ביטוי בהוראת תקנה 72 לתקנות, המחייבת את בית המשפט להשתכנע כי הגעת העד "תקשה עליו מאד", כי עדות חיונית לשאלות השנויות במחלוקת, וכי אין מניעה מבחינת מדינת החוץ לשמיעת עדות בדרך זו. משמעות הוראות אלה כפי פרשנותן בפסיקה משמעה היא כי העדת עד בהוועדות חזותית "תתאפשר במקרים חריגים המצדיקים זאת בלבד, וכי 'דרך המלך' עודנה שמיעת העדים באולם בית המשפט בפני המותב המנהל את הדיון, על מנת שיוכל להתרשם באופן ישיר ובלתי-אמצעי מן העדות" (רע"א 4945/21 פלוני נ' פקיד שומה בעכו (18.7.2021); כן ראו: רע"א 2585/22 שירותי בריאות כללית נ' פלונית (24.5.2022)).

6. בענייננו, לא עד רגיל כי אם בעל דין, הוא יוזם ההליך. אמנם, עיונית אפשר כמובן שבית המשפט יגיע לכלל מסקנה כי בקשה שכזו יש לקבלה, ולא להכביד על בעל הדין, המתקשה להגיע לישראל (והשוו: בע"מ 1416/22 פלונית נ' פלוני (28.2.2022)). יש להישמר גם מהתנגדויות לבקשה לשמיעת עד בדרך של הוועדות חזותית, שטעמן הוא אך התנגדות לשמה וניסיון הכבדה. אך בענייננו, בבוחנו את נסיבות המקרה בהתאם לאמות המידה הפסיקטיות, הרי שיש לדחות את הבקשה.

7. **ראשית** יוזכר, כפי שציינתי כבר בהחלטתי בהליך הקודם, כי המדובר בבעל דין שראה לבקש דיון דחוף "במעמד הצדדים", אף כי כיוון לכך שלא במעמדו שלו יתקיים ההליך, אלא של הצד שכנגד, בעוד הוא עצמו בקנדה.

שנית, בקשה לסעדים זמניים מחייבת כעקרון הרי דיון במעמד הצדדים (רע"א 1556/21 עירון נ' עו"ד שפירא בר אור (22.4.2021)). אם כך, בקשה להוועדות חזותית ראוי היה שתלווה כבר את הבקשה לסעדים זמניים, במקום הודעת המבקש על כי "בכוונתו להגיש בקשה לאשר לו להופיע לדיון שייקבע בבקשת הסעד הזמני (ככל שייקבע) באמצעות הוועדות חזותית" (סי' 59 לבקשה). והרי אם הגיש המבקש בקשתו לסעד זמני כבר אגב הליך עיקרי, והבקשה אינה מן החריגים שאינם מגלים עילה על פניהן ומאפשרים דחייה על הסף (ומובן שלא זו עמדת המבקש), דיון יתקיים. כך

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 40546-01-24 גרין נ' ריבורן מדיקל בע"מ ואח'

נמצאנו לבסוף במצב שבו חרף ידיעת המבקש עוד מאז החלטתי ביום 10.1.2024 על כי הוא צפוי להדרש לנכוח בדיון, מגיש לבסוף בקשה רק לאחר שכבר נקבע דיון, ואותו נדרשנו לבטל כדי לברר את הבקשה ולהערך בהתאם.

שלישית, כיוון שלתום לבו של בעל דין חשיבות בעניין בקשתו (ראו: עניין דורי הנ"ל), הרי שיש קושי בכך שהן בגדרי בקשתו בהליך הקודם הן בגדרי זו הנוכחית המבקש נמנע מלציין מפורשות כי עבר להתגורר בקנדה ואף החל לעבוד שם, הכל לפני חודשים אחדים. בפרט כך כאשר סוגיה זו ממש עמדה ביסוד הטענות של המשיבות לגוף המחלוקת באשר ליניטיות המבקש את החברה בלא אומר, כאחד הטעמים לנטילת המניות הימנו. מכאן שלא די היה בהערות לאקונויות של המבקש בבקשותיו על כי הוא "שוהה בחו"ל בעת הגשת בקשה זו" (ס' 53 לבקשה בהליך הקודם), או כי הוא "שוהה בימים אלו עם משפחתו בעיר אדמונטון בקנדה" (ס' 59 לבקשה הנוכחית, שהיא כנראה לסברתו פירוט הבא נוכח החלטתי בהליך הקודם בעניין הצורך בהתייצבותו לדיון בישראל) (כן ראו ס' 17 לבקשה בהליך הקודם וזה הנוכחי). הסבר על כך שכטענת המשיבות במכתביהן, המבקש אכן למעשה העביר את מרכז חייו לקנדה, אמור היה להגיע שלא רק בגדרי הבקשה לאישור הוועדות חזותית.

רביעית, אין מדובר בנסיבות שבהן בעל דין אינו יכול להגיע לישראל, אלא מבכר שלא לעשות כן, במידת הניתן. לא הרי מגבלה רפואית המונעת מעשית את אפשרות הטיסה (כפי שהיה **בע"מ 1416/22 הנ"ל**, שממנו חפץ המבקש להיבנות), כהרי טרחה. כפי שציין המבקש, "במידת הצורך יגיע לארץ לצורך הדיון בבקשה". ובכן, אם בידו להגיע, יגיע. בפרט כך שעה שאיננו עוסקים במצהיר-נתבע, או מי הבא מטעמו, שההליך נכפה עליו והוא נדרש עתה לכתת רגליו לישראל (השוו: ת"א (מחוזי ת"א) 20964-04-21 **ארד טכנולוגיות מדידה בע"מ נ' AMRTEC Tecnologia** (3.6.2022)), כי אם בתובע, מי שיזם את ההליך, ומי שאף ידע נוכח החלטה מפורשת של בית המשפט בהליך הקודם כי הוא צפוי להידרש להתייצב לדיון פרונטלי לצורך שמיעת בקשתו.

חמישית, אין המדובר בעדות שהיא יחסית טכנית ואך מעט ייגרע אם העד יישמע בהוועדות חזותית; כי אם בדרך בעדות מהותית הבאה לבסס (וחקירה נגדית הבאה לעקר) את תובנותיו של המבקש באשר להסכמות כתובות ושאינן כתובות במערך היחסים שבינו למשיבות, שהן ביסוד המחלוקת. כל זאת, בגדרי בקשה לסעד זמני שחרף ספקות בית המשפט בהחלטה בהליך הקודם באשר למידת חיוניותה, המבקש עצמו היה זה שעמד על הקרדינליות שלה ועל הצורך בבירורה ללא דיחוי. במקרה זה, התרשמות בלתי אמצעית מן המבקש היא חשובה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 40546-01-24 גרין נ' ריבורן מדיקל בע"מ ואח'

8. השיקולים האמורים, בהצטרפם, מטים את הכף בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה כאן לקיום הדיון וחקירות שני בעלי הדין באולם, ולא בדרך של הוועדות חזותית.

9. חרף מסקנה זו, וכדי לא להכביד על המבקש, איני קובע עדיין מועד לדיון: נמתין למבקש, זאת על מנת שלא להקשות עליו יתר על המידה. המבקש תיאר קשיים דוגמת הצורך בהשלמת תקופת הניסיון בעבודתו בקנדה (עד סוף חודש פברואר זה, עולה), סיוע בהתאקלמות משפחתו בניכר, וצורך בימי חופשה. כאשר יהיה בידי המבקש לזהות מועדים שבהם יוכל להגיע לישראל, יתאם עם המשיבות, יודיע ואפעל לקיום דיון בבקשה לסעד הזמני במועדים שציינ. יוער כי ממילא דומה שאין בדיון בהילות מיוחדת, נוכח התחייבות המשיבה הנזכרת מיום 21.1.2024.

10. המבקש יישא בהוצאות המשיבות יחד בקשר עם בקשה זו, בסכום של 4,000 ₪.

ניתנה היום, ט' אדר א' תשפ"ד, 18 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.

אריאל צימרמן, שופט

